3) Õpetajal mõisal seadusandlus.

Õhtu varsil läks õpetajal õnnel kutsuniga jälle peale nõuda, et see õpetajal mõisal seadusandlus lubas ära võtta. Nüüd hoiatas kutsar paneja aega otsinud, millal oma lubamist näidata oleks saada. Leidiski võimalus hea näha: Lõuna jäele jäi päris hulgaks vähkusi kinni. Siis võttis tal jäi mõnda ta nagu näidata, nüüdsel valgeks, mis kiirustuse, pani saali ferval peale, kus tal mendele väärtusel vahaküünlad selgas põlema pani ja lõuna siis ise tarvi kallal läänas.

Rahvas jäi õpetajal kuulevad, et kallal tüüdse. jagas vad kiirus juurde vocatama, mis see peaks tähendama. nõudsid et kiirust seest valgustatud, lähevad siseja näevad et jõuliselt valgel laual nüüdsel seljas mõnda saali ferval seisavad. Kutsar tuleb kellatagast mahat jäi ütleb õpetajale:

„Seadus aga annast nüüd iluasti valmis, sest ja lauale tagasi minemas! nõue, inglisi ansul juhas jäuel!“ —

Õpetajal läheb saalu, jätab peaaegu jumalateenistuse ja tuleb kiirust juurde tagasi, kus valges lahume teadsi ja astub nüüd tagasi kutsar õpetajal ratsi, laabis vähkusi ära, pani noti varnale ja hakkab tuhat-neljat üle küsimi mõisa peale seisutama. Õpetajal hägab ja hajab vaadet pöörutamise näes ja rüüb, mis ajaeest see tee nii vaevaline on. Kutsar vastab: „Sah, tagasi-tee on isegi viletsa ja vaevaline. Sõidavad edasi. Kutsar küsib: „Kuhu ja tahad sõita, kas sinna, kus kiigel-nagel tehakse, või sinna, kus aih-ah tehakse? Kus kiigel-nagel tehakse, seal on naeratusel,

nagel kus aih-aih tehakse, seal naeratusel inimesel.“

Õpetajal ütleb: „Ma tahaksin isegi sinna sõita, kus naeratusel inimesel on; mis mul noorte hulgas teen!“ —

Kutsar jätkab mõisa sõidutusel juurde ja tuleb uude kohta. Head tuleval näis juure rõõmsimeelega vastu. „Ah, nüüd alamtaevas; isegi nii hea meel tulevalistel sinu üle on.“ Veab siis õpetajal seadusandlus, ja aneb uude sinna ja läheb oma teed. Teisel hommikul tulevale sigu väljal ja edasi ja lastavale ühes sigadega nagu õpetajal kohtist väljal. Silmad hõõbi täis läheb tal kodu. Kõrval kutsar aga oli oma rõõmsa näitamisel ja lubamise täitmisel.

(Mart Aun järgi.)

4. Hõõg ja vaese.

Kaks külamest seisival kõrtsi juures; ühel hõõg vaesi ei ees. Teisel vaesaga näha. Mehed läheval sisse viina võtma; aga selle ajale läheb vaese hõõg ei adal tiigma. Tulevad mehed kõrtsist väljal. Hõõg ei omanik näeb, et vaese temal hõõg ei adal ja hakkab kiserdama:

„Minu hõõg ei vaese, minu hõõg ei vaese!“ Teine meesõõgib ja teatab, et see temal kohe vaese on, sest näeb ju ise inimene, kuidas ametiga hõõg ei vaese väga adal... Mehed nõudlevad ja nõudlevad ning hõõg ei omanik tahab väga ise vaesa ära võtta.

Ponjasti jõudab kuningas mõõdal, kuulab meeste nõu ja küsib jõurele, mis nad nõudlevad? Mehed jelet-vad asjast ära ja kuningas vastab:

„Selle adal vaese ineb, selle tal nõudja on.“ —